

отъ месарницата, отиваше къмъ фурната. Госпожа Христова го настигна. Сдрачваше се. Тя му подаде плика съ зеленчуцитѣ и каза:

— Сгответе за болното си дете.

Човѣкътъ никога не бѣ я виждалъ и не я познаваше. Не го познаваше и тя. Той не бѣ свикналъ да получава милостиня. Колебаше се и сега — да протегне ли ржка. Но следъ малко взе плика и тихо прошепна:

— Благодаря ви, госпожо!

Когато майката се върна въ къщи, децата я посрѣщнаха още на двора и отдалеко запитаха:

— Шоколадчета купи ли ни?

Тя имъ разказа всичко и добави:

— Сърдите ли ми се, че не съмъ купила шоколадчета?

— Не ти се сърдимъ, мамо, отговориха и дветѣ деца.

Хр. Спасовски.

